

РЕШЕНИЕ

№ 3172

гр. София, 18.10.2010 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 4 състав, в публично заседание на 27.09.2010 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Весела Павлова

при участието на секретаря Петя Кръстева и при участието на прокурора Георгиев, като разгледа дело номер **8563** по описа за **2009** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 и сл. от Данъчно - осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба на „К. И. 1”О. срещу ревизионен акт № * от 20.08.2009 г., издаден от В Б Л на длъжност главен инспектор по приходите в ТД на Н. С. град в частта, потвърден с решение № 1435 от 16.10.2009 г. на директора на дирекция „Обжалване и управление на изпълнението” – гр. С. П. ЦУ на Н..

Жалбоподателят и неговият процесуален представител адв. П поддържат, че обжалваният ревизионен акт и потвърждаващото го решение на директора на дирекция „О.” – гр. С. П. ЦУ на Н. са необосновани и издадени в нарушение на материалния закон. Твърдят, че в хода на ревизията са представени надлежни доказателства, установяващи по категоричен начин реалното извършване на възложените услуги. Посочват, че са изпълнени изискванията на чл. 68, ал. 1 от ЗДДС и чл. 9 от ЗДДС. Искат отмяната на ревизионния акт в оспорената му част като незаконосъобразен и присъждане на направените по делото разноски.

Ответната страна – директорът на дирекция „О.” – гр. С. П. ЦУ на Н., не изразява становище по жалбата.

Прокурорът от С градска прокуратура счита, че жалбата е неоснователна.

Административен съд С. град, I отделение, IV състав, като извърши преценка на доводите в жалбата, намира за установено следното от фактическа страна:

Въз основа на заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) № 902751 от 22.04.2009 г., издадена от В С М на длъжност началник на сектор „Ревизии” в дирекция „ДОК” на ТД на Н. С. град, изменена със ЗВР № 904131 от 10.06.2009 г. е възложено извършването

на ревизия на „К. И. 1” О. за определяне на задълженията по ЗДДС за данъчни периоди от 03.01.2008 г. до 31.03.2009 г. Двете ЗВР са надлежно връчени на 28.04.2009 г. - на упълномощено лице на ревизирия субект и съответно, втората – на 11.06.2009 г. на управителя на дружеството.

Резултатите от ревизията са отразени в ревизионен доклад № 904131 от 03.08.2009 г. на органи по приходите в ТД на Н. С. град, който е надлежно връчен на управителя на ревизираното лице на 04.08.2009 г. С РД е направено предложение за установяване на задължения в размер на 33 663,57 лева, представляващи ДДС в размер на 30 070,00 лева за данъчен период 01.07-31.07.2008 г. в размер на 7 393,43 лева и за данъчен период 01.08.-31.08.2008 г. в размер на 22 676,57 лева.

Ревизирианият субект не е подал възражение срещу ревизионния доклад в срока по чл. 117, ал. 5 от ДОПК.

Със заповед за определяне на компетентен орган № К 904131 от 04.08.2009 г., издадена от В С М – началник сектор „Ревизии” в дирекция „ДОК” на ТД на Н. С. град е определен В Б Л на длъжност главен инспектор по приходите в ТД на Н. С. град като компетентен да издаде ревизионен акт на „К. И. 1”О. във връзка с извършена ревизия, по която е съставен ревизионен доклад № 904131 от 03.08.2009 г.

Издаден е ревизионен акт № * от 20.08.2009 г. от В Б Л – главен инспектор по приходите в ТД на Н. С. град. В хода на ревизията е констатирано, че през данъчни периоди 01.07.-31.07.2008 г. и 01.09-30.09.2008 г. ревизирианият субект е упражнил правото на приспадане на данъчен кредит по фактури, издадени от „Р XXI” ЕООД - № 26 от 21.07.2008 г. и № 28 от 23.07.2008 г. с предмет на доставката – ремонта на автомобил Ауди и автомобил Мерцедес – труд и материали, както и по фактури № 30 от 25.07.2008 г., 0 36 от 16.09.2008 г., № 37 от 17.09.2008 г., № 38 от 18.09.2008 г. и № 39 от 23.09.2008 г. с предмет на доставката „консултантски услуги по договор” и № 31 от 25.07.2008 г. с предмет – изготвяне на проект за монтаж на машини и съоръжения за ВЕЦ по тяхно задание.

Установено е, че дружеството осъществява проектантски услуги, строеж и въвеждане в експлоатация на ВЕЦ и разполага с разрешително за водовземане от повърхностен воден обект № 301773 от 30.01.2007 г. и с решение № 369 от 17.07.2008 г. за изменение на разрешителното, издадени от МОСВ.

Видно от резултатите за извършена насрещна проверка, отразени в ПИНП № 2206 -902751-1 от 11.06.2009 г. процесните фактури са декларираны от доставчика и прихода по тях е отразен в счетоводните регистри; ДДС е начислен по реда на чл. 86 от ЗДДС, като заплащането е извършено в брой. Съгласно приложена декларация от управителя на „Р XXI” ЕООД – А М Н услугите по всички фактури са извършени лично от него, като от представената трудова книжка е видно, че същият притежава квалификация автомеханик седми разряд. Към фактурите за ремонт на автомобили са приложени 3 бр. фактури за закупени авточасти и услуга шлайф на колянов вал.

Представен е договор за консултантски услуги, сключен между „К. И. 1” О. – Възложител и „Р XXI” ЕООД с предмет на договора – консултантска дейност във връзка с изграждането на ВЕЦ – изготвяне на предложения, препоръки, становища, планове, схеми, изчисления и др. Уговорено е възнаграждение за Консултанта в размер на 109 500 (сто и девет хиляди и петстотин) лева. Приложен е констативен протокол № 001 от 23.09.2008 г., подписан от представител на двете страни по договора за предаване на извършената съгласно договора работа, приета без допуснати нередности и отклонения от заданието на Възложителя. Управителят на „Р XXI” ЕООД посочва, че

проектната документация, схемите и чертежите са П. Възложителя, като лицето представя диплома за завършено висше образование във ВИБВЕСС, Р.

Въз основа на така събраните в хода на ревизията доказателства ревизиращите са обосновали извода за липса на доказателства, установяващи по категоричен начин наличието на реално осъществена облагаема доставка по гореизброените фактури по смисъла на чл. 9 от ЗДДС.

Ревизионният акт е връчен на управителя на ревизираното лице на 20.08.2009 г., като срещу него е подадена жалба до директора на дирекция „О.“ – гр. С. с вх. № 53-03-958 от 01.09.2009 г.

В срока по чл. 155, ал. 1 от ДОПК решаващият орган се е произнесъл с решение № 1435 от 16.10.2009 г., с което е отхвърлена жалбата на „К. И. 1“ О. срещу ревизионен акт № * от 20.08.2009 г., издаден от В Б Л на длъжност главен инспектор по приходите в ТД на Н. С. град в обжалваната му част относно непризнатото право на приспадане на данъчен кредит в размер на 30 050,00 лева по фактури, издадени от „Р ХХІ“ ЕООД за данъчни периоди м.07 и м.08.2008 г.

Въз основа на така установената фактическа обстановка съдът направи следните правни изводи:

Видно от данните по делото решение № 435 от 16.10.2009 г. на директора на дирекция „Обжалване и управление на изпълнението“ – гр. С. П. ЦУ на Н. е връчено на управителя на ревизирания субект на 29.10.2009 г., като жалбата е подадена чрез дирекция „О.“ – гр. С. с вх. № 53-02-338 от 12.11.2009 г. Следователно, жалбата на „К. И. 1“ О. се явява подадена в срока по чл. 156, ал. 1 от ДОПК, от надлежна страна и същата е процесуално допустима. Разгледана по същество е неоснователна.

Съгласно чл. 160, ал. 2 от ДОПК съдът преценява законосъобразността и обосноваността на ревизионния акт, като преценява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му.

Ревизионният акт в оспорената част, потвърден с решение № 1435 от 16.10.2009 г. на директора на дирекция „О.“ – гр. С. П. ЦУ на Н. е издаден от орган по приходите, разполагащ с материална компетентност. Съгласно чл. 118, ал. 2 от ДОПК ревизионният акт се издава от органите по приходите, посочени в чл. 7, ал. 1, т. 4 от Закона за Националната агенция по приходите. Според този текст - чл. 7, ал. 1, т. 4 от ЗНАП органи по приходите са служителите в централното управление и териториалните дирекции на агенцията, заемащи длъжност "главен експерт по приходите", "старши експерт по приходите", "експерт по приходите", "главен инспектор по приходите", "старши инспектор по приходите" и "инспектор по приходите". В случая видно от заповед за определяне на компетентен орган № К 904131 от 04.08.2009 г. на основание чл. 119, ал. 2 от ДОПК е определена В Б Л на длъжност главен инспектор по приходите в ТД на Н. – С. град. Процесната ЗОКО е издадена от В С М, заемаща длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „ДОК“ на ТД на Н. С. град, която е оправомощена да издава заповеди за възлагане на ревизии и заповеди за определяне на компетентен орган съгласно заповеди № РД – 01-342 от 03.07.2006 г. и № РД – 01 – 131 от 22.03.2007 г. на директора на ТД на Н. С. град. Ревизионният акт в оспорената му част е издаден от В Б Л на длъжност главен инспектор по приходите в ТД на Н. С. град. П. наличието на така описаните доказателства се обосновава изводът, че ревизионният акт в обжалваната му част е издаден от орган, разполагащ с материална компетентност.

Съдът намира, че П. издаването на ревизионния акт не са допуснати процесуални нарушения, като същият е издаден П. правилно приложение на материалния закон.

С ревизионния акт в оспорената му част на ревизираното лице е отказано правото на приспадане на данъчен кредит на основание чл. 68, ал. 2 вр. чл. 9 от ЗДДС по фактури, издадени от „Р ХХІ“ ЕООД с предмет на доставките – ремонт на автомобил Ауди и автомобил Мерцедес – труд и материали, както и „консултантски услуги по договор“, „изготвяне на проект за монтаж на машини и съоръжения за ВЕЦ по тяхно задание“. Ревизиращите са приели, че в хода на ревизията не са събрани доказателства за установяване на реалното осъществяване на доставките по процесните фактури по смисъла на чл. 9 от ЗДДС. Констатациите на органите по приходите са обосновани и същите се подкрепят от събраните по време на ревизионното производство доказателства, като в хода на съдебното производство въпреки многократно дадените на жалбоподателя указания за разпределение на доказателствената тежест и за доказване на твърденията в жалбата същият не е предприел действия по оборване на констатациите в ревизионния акт.

Неоснователни са изложените в жалбата доводи за липсата на изложени в ревизионния акт мотиви и необсъждане на направените срещу ревизионния акт възражения. В РД и в РА са изложени подробно фактите, установени в хода на ревизията и са изложени конкретни съображения на органите по приходите, обосноваващи крайния извод за липсата на материалноправните предпоставки за признаване на правото на приспадане на данъчен кредит на получателя на доставките. В рамките на срока по чл. 117, ал. 5 от ДОПК ревизираният субект не е упражнил правото си на възражение срещу изготвения ревизионен доклад.

Предмет на доставките по фактури № 26 от 21.07.2008 г. на стойност 12 000 лева и ДДС в размер на 2 400,00 лева и № 28 от 23.07.2008 г. на стойност 18 850,00 лева и ДДС в размер на 3 770,00 лева са получени услуги – ремонт на автомобил – труд и материали за АУДИ СА 8707 МТ и за автомобил Мерцедес СА 6547 ММ. Разплащането по фактурите е в брой. Въз основа на изисканите от доставчика с ИПДПОЗЛ № 25513 от 26.05.2009 г. и представени от същия документи, свързани с процесните фактури е установено, че фактурите са включени в СД по ДДС и дневника за продажби на доставчика и че същите са надлежно отразени в счетоводството му. Констатирано е, че ремонтните услуги са със стойност съответно 12 000,00 лева и 18 000, лева, а „Р ХХІ“ ЕООД предоставя документи – 1 бр. фактура № 1270 от 16.07.2008 г. за закупени резервни части на стойност 747,05 лева и фактура № 3229 от 22.08.2008 г., която е издадена след датата на фактуриране на ремонтните услуги и за двата автомобила. От друга страна, във фактурите липсва конкретно описание на доставките – в какво се изразява ремонта и на коя част от автомобилите, както не са отразени вложените ремонтни части и съответно, броят им.

Едновременно с това от справка в информационната система на Н. се установява, че основна дейност на доставчика е пътнически таксиметров транспорт и наетите от дружеството лица са шофьори, телефонисти и диспечери. Констатирано е също, че „Р ХХІ“ ЕООД няма техническа база, в която да извършва ремонтни услуги и диагностични уреди. Допълнителен аргумент в насока за липсата на доказателства за установяване реално осъществяване на облагаеми доставки е и обстоятелството, че към датата на издаване на фактура № 28 от 23.07.2008 г. с предмет – ремонт на л.а. Мерцедес МЛ63АМГ процесният автомобил е бил продаден от дружеството съгласно фактура № 2 от 14.07.2008 г., както и че фактура № 1270 от 16.07.2008 г. с издател

„Авто Итал Трейд” О. за закупени авточасти е издадена след като посоченият автомобил е бил продаден.

В хода на съдебното производство е представен приемо-предавателен протокол от 01.07.2008 г. и протокол за предаване на автомобил Мерцедес МЛ 63 от 23.07.2008 г. Така приетите по делото доказателства не могат да служат като достатъчно основание за установяване на реалността на процесната доставка по фактура № 28 от 23.07.2008 г., тъй като посочените протоколи са представени в последното по делото съдебно заседание, същите не съдържат конкретни данни относно състоянието на автомобила и описание на частите, които следва да бъдат сменени на същия, както и описание на частите, които са били подменени вследствие на извършения ремонт. Не може да се приеме, че тези протоколи са с достоверна дата, доколкото доставчикът и ревизирият субект са имали възможност да ги представят по време на ревизията и П. оспорването на ревизионния акт по административен ред, а такива доказателства не са ангажирани.

Предмет на доставките по фактури № 30 от 25.07.2008 г. на стойност 8 500,00 лева и ДДС в размер на 1700,00 лева, № 31 от 25.07.2008 г. на стойност 21 000,00 лева и ДДС в размер на 4 200,00 лева, № 36 от 16.09.2008 г. на стойност 21 200,00 лева и ДДС в размер на 4 240,00 лева, № 37 от 17.09.2008 г. на стойност 18 500,00 лева и ДДС в размер на 3 700,00 лева, № 38 от 18.09.2008 г. на стойност 27 800,00 лева и ДДС в размер на 5 560,00 лева и № 39 от 23.09.2008 г. на стойност 12 500 лева и ДДС в размер на 2500,00 лева е извършването на консултантски услуги във връзка с договор и изготвяне на проект за монтаж на машини и съоръжения за ВЕЦ. Фактурите са издадени във връзка с представения договор от 18.07.2008 г., сключен между „К. И. 1” О. и „Р XXI” ЕООД с предмет – възлагане извършването на консултантска дейност във връзка с изграждането на водно-електрическа централа. Съгласно чл. 1 от договора консултантската дейност се изразява, но без да се ограничава до: изготвяне на предложения, препоръки, становища, планове, схеми, изчисления и др. относно фактическото изпълнение на възложените услуги от „Р XXI” ЕООД е представено писмено обяснение от управителя, че същият е извършил услугите, притежавайки необходимата квалификация за това – машинен инженер съгласно диплома за завършено висше образование (специалност „Технология на машиностроенето и металорежещи машини”), както и констативен протокол № 001 от 23.09.2008 г. за приемане на работата без забележки от Възложителя, двустранно подписан от представители на страните по договора. С ИПДПОЗЛ изх. № 25513 от 26.05.2009 г. от доставчика е изискана подробна информация кой е реалният извършител на услугите и съответно, документи, удостоверяващи извършените консултантски услуги – схеми, предложения, оферти, становища, планове, изчисления и др. В хода на ревизията и по време на съдебното производство не са ангажирани доказателства, установяващи по категоричен начин реалното извършване на възложените консултантски услуги, свързани с изграждането на ВЕЦ. В писмените си обяснения управителят на „Р XXI” ЕООД А Н посочва, че по фактура № 31 от 25.07.2008 г. изготвеният проект е предаден на възложителя, като екземпляр от него не е останал в него, а всички изпълнени схеми и чертежи са у възложителя. В тази връзка ревизираното лице не е представило документи и информация за резултата от извършената работа. От друга страна, видно от мотивите на РД и на РА „К. И. 1” О. има сключен договор за проектиране от 15.12.2007 г. със „Стройекспрес инженеринг” ЕООД, съгласно който се извършва проектиране на хидро-техническата част и на техническите параметри на машинно технологичното оборудване на ВЕЦ. Този договор е в действие към датата на

сключване на договора с „Р ХХІ” ЕООД, като на 19.12.2008 г. ревизирият субект сключва договор за доставка и монтаж № 1218/2008 г. с „НХН Енерджи”, съгласно който се изготвя техническата документация, производствените тестове и доставка на оборудването, монтажът на оборудването и контролния надзор на машинно техническото оборудване на ВЕЦ. Във връзка с така направените фактически констатации за наличието на договори с други Изпълнители във връзка с изграждането на ВЕЦ и изготвяне на техническа документация и въз основа на липсата на представени надлежни доказателства за фактическото изпълнение на възложеното с договор от 18.07.2008 г. от страна на Изпълнителя – „Р ХХІ” ЕООД обоснован е изводът на органите по приходите за наличие на материалноправно основание по чл. 68, ал. 2 във връзка с чл. 9 от ЗДДС за отказ за признаване на правото на приспадане на данъчен кредит по гореописаните фактури на получателя – „К. И. 1” О.. Едновременно с това по отношение на фактура № 38 от 18.09.2008 г. с ДО – 27 800, 00 лева и ДДС в размер на 5 560,00 лева в дневника за покупки на ревизирият субект фактурата е отразена със стойност 37 700,00 лева и е упражнено право на данъчен кредит по нея в размер на 7 540,00 лева, като правилно органите по приходите приемат, че дружеството неправомерно е ползвало данъчен кредит в размер на 1 980,00 лева.

Неоснователни са доводите на жалбоподателя, че по делото са налице безспорни доказателства, установяващи осъществяването на реално осъществяване на доставките по процесните фактури с издател „Р ХХІ” ЕООД и на получателя следва да бъде признато правото на приспадане на данъчен кредит. Изложените в жалбата съображения касаят приложението на материалния закон, като самият жалбоподател не оспорва, че основната водеща предпоставка за признаване на правото на приспадане на данъчен кредит е наличието на облагаема доставка. По делото не са представени доказателства, от които да се направи извод, че е налице реално извършване на доставките, предмет на процесните фактури по смисъла на чл. 9 от ЗДДС.

По тези съображения настоящият съдебен състав намира, че ревизионният акт в обжалваната му част е законосъобразен и жалбата на „К. И. 1” О. следва да се отхвърли като неоснователна.

Водим от горното и на основание чл. 160, ал. 1 от ДОПК, Административен съд С. град, I отделение, IV състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „К. И. 1” О. срещу ревизионен акт № * от 20.08.2009 г., издаден от В Б Л на длъжност главен инспектор по приходите в ТД на Н. С. град в частта, потвърден с решение № 1435 от 16.10.2009 г. на директора на дирекция „Обжалване и управление на изпълнението” – гр. С. П. ЦУ на Н..

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщението на страните, че е изготвено и получаването на препис от съдебния акт.

СЪДИЯ: